

[Henry Christensen.]

og på den baggrund kritiserede han statsministeren. Jeg må egentlig give statsministeren ret i hans slutbemærkning, at hvordan man end formulerer det, kritiseres man fra socialdemokratiets side. Jeg tror, man skulle være enig om, at vi har en fælles interesse i at søge spørgsmålet om det nordiske økonomiske samarbejde løst, men søge det løst på en sådan måde, som hr. Per Hækkerup dengang ganske klart gav udtryk for, så det ikke kom til at hindre vore bestræbelser for en europæisk løsning. Det, jeg sagde, var præcis det samme, som hr. Per Hækkerup sagde. Hvorfor overfalder hr. J. O. Krag så mig så voldsomt, hvorfor diskuterer han ikke med sin egen ordfører?

(Kort bemærkning).

Niels Helyeg Petersen: Hr. J. O. Krag gjorde nogle venlige bemærkninger om noget af det, jeg havde sagt om det nordiske økonomiske samarbejde, og hr. J. O. Krag har jo ret: i dag som før er der i det radikale venstre en stærk vilje til nordisk samarbejde. Det er en af de lange og stærke linjer i det radikale venstres politiske historie. Jeg ville takke for bemærkningerne, hvis ikke det var, fordi de ligesom skulle misbruges til at mistænkeliggøre statsministerens og regeringens holdning i denne sag. Denne mistænkeliggørelse får hr. J. O. Krag intet held med over for det radikale venstre. Netop på grund af vore egne traditioner og synspunkter i dette spørgsmål er vi også overbevist om, at de nordiske forhandlinger, som det er nu, er i de bedst tænkelige hænder.

Yderligere en bemærkning til hr. J. O. Krag. Hr. J. O. Krag sagde, at det var et usædvanligt tilbud, man gav regeringen, før folketinget startede, og det var det. Der er vist aldrig før givet et tilbud om en ekstraordinær indkaldelse af folketinget, 3 uger før folketingssamlingen starter. Nu ligger det ligesom i luften, at fordi man blev afvist dengang, så vil man ikke være med nu, man er blevet fornærmet, og så vil man ikke lege med. Hr. Per Hækkerup bebrejdede mig, at jeg havde sagt noget om den sure og lidt fornærmede social-

demokratiske kritik, og jeg var lige ved at trække det tilbage. Efter hr. J. O. Krags sidste indlæg er jeg glad for, at mit første indlæg fik den form, som det fik.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg må begynde med at give finansministeren en oplysning. Han sagde, at tinget har 2 beslutninger om markedspolitik, den ene gående ud på at man skal ansøge om medlemskab i fællesmarkedet, den anden at vi skal søge de nordiske bestræbelser fremmet.

Det første er rigtigt, det sidste er ikke rigtigt. Den anden beslutning går udtrykkelig ud på, at vi skal styrke bestræbelserne for et vidtgående og dynamisk økonomisk samarbejde i Norden, der naturligt tager sit udgangspunkt i en fælles nordisk beslutning om dannelse af et nordisk økonomisk fællesskab med en bred europæisk løsning som endemål. Det er noget helt andet, og det er den sidst vedtagne beslutning, der må være den, som folketinget skal lægge vægt på.

Statsministeren har jeg ikke noget særligt at sige til af den simple grund, at han undlod at give konkrete svar på mine konkrete spørgsmål, og det må jeg naturligvis tage til efterretning i dag; det er jo ikke sikkert, at jeg vil blive ved med det.

Men i øvrigt må jeg sige til statsministeren, at nu kan vi efter hans seneste optræden på talerstolen diskutere, hvem der snerrer mest, og hvem der er mest vredladen, når vi diskuterer herinde, han eller jeg. Jeg kan ikke undlade at tilføje, at uanset hvor vredladen statsministeren var, finder jeg, at det, hr. J. O. Krag sagde om nødvendigheden af at fremme det nordiske samarbejde, fuldkommen dækker min opfattelse og er i overensstemmelse med, hvad jeg har sagt om samme problem under denne debat og under tidligere debatter. Men jeg synes ikke, at statsministeren har lov til at være så vredladen, at han citerer forkert. Det er ikke rigtigt, at det finske blad Suomenmar har skrevet, at Finland ikke kan være med i det nordiske, når den nordiske politik skal tilpasses den europæiske udvikling. Den europæiske udvikling kan være alt muligt. Nej, der stod udtrykkelig i det finske blad, at